

Rog să ajungă urgent în
posesia responsabilei
Departamentului
Misiunea Femeii.
Mulțumesc!

MISIUNEA FEMEII

Ziua Misiunii Femeii

8 iunie 2019

evs
editura viață și sănătate
PANTELIMON 2019

Chemarea de a ne ridica și a lumina

de Raquel Arrais

director asociat al Departamentului Misiunea Femeii
Conferința Generală a Bisericii Adventiste de Ziua a șaptea

Material pregătit în cadrul Departamentului Misiunea Femeii
Conferința Generală a Bisericii Adventiste de Ziua a șaptea
12501 Old Columbia Pike, Silver Spring, MD 20904
women.adventist.org

Cuprins

Despre autor	6
Programul serviciului divin	7
Predica: Chemarea de a ne ridica și a lumina.....	8
Povestirea pentru copii: Paznicul farului	17
Seminar: Luminează în interior, luminează în exterior, să luminăm împreună. ...	20

Departamentul Misiunea Femeii
Conferința Generală a Bisericii Adventiste de Ziua așaptea
12501 Old Columbia Pike, Silver Spring, MD 20904
24 ianuarie 2019

Dragi surori coordonatoare,

Vă salutăm cu bucurie! Ce privilegiu avem să slujim împreună cu dumneavoastră pentru femeile adventiste! Suntem binecuvântate când călătorim din țară în țară și luăm parte la întâlnirile și proiectele la care femeile participă. Ne rugăm să fiți binecuvântate din belșug de către Dumnezeu care vă cunoaște angajamentul, dedicarea, dorința și efortul de a-l sluji și de a-i încurajași pe alții să aibă o relație cu El.

Mulțumim lui Raquel Arrais, director asociat al Departamentului Misiunea Femeii de la Conferința Generală, care ne-a inspirat cu entuziasmul ei să ne ridicăm și să luminăm pentru Isus. Tema acestei zile speciale este: „Chemarea de a ne ridicași a lumina”. Textul-cheie se găsește în Isaia 60:1,2: „Ridică-te [și] luminează, căci lumina ta vine și slava Domnului răsare peste tine” (NKJV). Femeile vor descoperi că Isaia ne dă un mesaj clar, holistic, un mesaj de slujire și de provocare.

În programul de după-amiază, femeile sunt provocate să lumineze puternic, în timp ce examinăm ce înseamnă: „Luminează în interior, luminează în exterior și să luminăm împreună.” Aceste idei se potrivesc bine cu misiunea departamentului, aceea de a hrăni, a echipași a sluji. Fiecare secțiune conține propriul text scris și diapozitive.

„Căci la Tine [Doamne] este izvorul vieții; prin lumina Ta vedem lumina” (Psalmii 36:9).

Ne rugăm ca, pentru voi, Cuvântul lui Dumnezeu să vă fie o candelă pentru picioare și o lumină pe cărare, în timp ce reflectați slava Lui prin slujirea voastră pentru El.

Departamentul Misiunea Femeii – Conferința Generală

* * *

Despre autoare

Raquel Quiroz da Costa Arrais este autoarea materialului pentru Ziua Misiunii Femeii intitulată *Chemarea de a ne ridica și a lumina*.

Raquel Arrais slujește ca director asociat al Departamentului Misiunea Femeii la Conferința Generală a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din Silver Spring, Maryland, SUA. A fost aleasă în această funcție în anul 2005.

A slujit ca director asociat pentru Departamentele: Misiunea Femeii și Păstorița în Diviziunea America de Sud și, ulterior, a fost aleasă ca director al Departamentului Slujirea Copiilor. A slujit ca educator și administrator în Brazilia.

Raquel Arrais are un master în Slujirea Pastorală de la Universitatea Andrews, Berrien Springs, Michigan, SUA. În prezent este înscrisă la studii postuniversitare pentru un master în studii arabe la Universitatea Middle East, Beirut, Liban.

Lui Raquel îi place să citească, să meargă pe jos și să cânte la pian. Ea speră că mai multe femei vor accepta chemarea lui Dumnezeu de a participa la misiunea bisericii. Textul ei biblic preferat este Iosua 1:9.

Raquel Arrais are, împreună cu soțul ei, Jonas, care este pastor, doi fii căsătoriți și trei nepoți.

Programul serviciului divin Serviciul divin

Chemarea de a ne ridica și a lumina

- **Cântare: nr. 20 I.C. – „Slavă, slavă!”**
„Lăudați pe Domnul, chemați Numele Lui,
Vestiți lucrările Lui printre popoare,
Pomeniți mărima Numelui Lui!”

„Cântați Domnului, căci a făcut lucruri strălucite:
Să fie cunoscute în tot pământul.”

„Strigă de bucurie și veselie, locuitoare a Sionului,
Căci mare este în mijlocul Tău
Sfântul lui Israel.”
- **Cântare deschidere:** nr. 503 – „Sculați, căci Domnul vine!”
- **Cântare variantă: nr. 505** – „Ascultați veste bună, popoare!”
- **Rugăciune**
- **Povestirea pentru copii:** „Paznicul farului”
- **Textul pentru daruri**
- **Cor sau punct instrumental**
- **Text biblic:** Isaia 60:1,2 – NKJV: „Ridică-te [și] luminează, pentru că lumina ta vine. [...] Căci iată, întunericul acoperă pământul și negură mare, popoarele, dar peste tine răsare Domnul și slava Lui se arată peste tine.”
„Ridică-te, luminează, căci lumina ta a venit și slava Domnului răsare peste tine. Căci, iată, întunericul acoperă pământul și negură mare popoarele; dar peste tine răsare Domnul, și slava Lui se arată peste tine.”
- **Predică:** „Chemarea de a ne ridica și a lumina”
- **Cântare închidere:** nr. 524 – „Lăsați lămpile acum să ardă”
- **Rugăciune**

Predică:

Chemarea de a ne ridica și a lumina

de Raquel Arrais

Introducere

Textul nostru biblic din această dimineața este din Isaia 60:1: „Ridică-te [și] luminează, pentru că lumina ta vine și slava Domnului răsare peste tine” (NKJV). Isaia ne cheamă să ne ridicăm și să strălucim, pentru că „lumina vine”.

Ellen White definește această chemare folosind imaginea „ridică-te și luminează” printr-un mesaj puternic. „Dacă a fost vreodată un timp în istoria adventiștilor de ziua a șaptea când ei trebuie să se ridice și să lumineze, acesta este acum. Nicio voce să nu fie oprită de a proclama întreita solie îngerească (și această proclamare este o parte a slujirii pentru lume). Să nu permiteți nimănui, din teama de a pierde prestigiul față de lume, să întunece vreo rază de lumină care vine de la Izvorul luminii. Se cere curaj moral pentru a face lucrarea lui Dumnezeu pentru aceste ultime zile, dar să nu fim conduși de spiritul înțelepciunii omenești. Adevărul trebuie să fie totul pentru noi. Cei care doresc să-și facă un nume în lume să meargă cu lumea.”¹

„Ridică-te [și] luminează, căci lumina ta vine”, spune profetul Isaia (Isaia 60:1 – NKJV).

Cuvântul *ridică-te* înseamnă „a te ridica sau a sta în picioare din poziția întins sau așezat”, „să fie văzut”, „să fie recunoscut”, „să se înalțe/urce”. Aceasta înseamnă că trebuie să te aștepti ca astăzi să te ridici, să stai în

1. Ellen G. White, *Christ Triumphant*, p. 358.

picioare, să te înalți, să fii văzută (să fii recunoscută). A te *ridica* înseamnă să treci la un alt nivel, la un nivel mai înalt.

Ai trecut la următorul nivel? Trăim într-o lume care s-a miniaturizat, până când a ajuns la vârful degetelor noastre: laptopuri și tablete, Wi-Fi și Bluetooth, Facebook și Twitter. Oare performanțele de înaltă viteză și tehnologie indică faptul că omenirea trece la niveluri mai înalte de civilizație? Unii spun că da.

În orice caz, înconjurați de atât de mult progres în cunoștințe și comunicații, există totuși un întuneric respingător și înfricoșător; un întuneric ce transcende naționalitatea, vârsta, educația, cultura și profesia; un întuneric ce provoacă omenia fiecăruia dintre noi și scade spiritualitatea tuturor, îndeosebi a acelor dintre noi care am luat numele de creștin adventist de ziua a șaptea.

Ce este întunericul despre care vorbesc? Aruncă o privire asupra lumii din jurul tău. Gândește-te la biserica ta. Examinează-ți locul de muncă. Cercetează-ți propria casă, școala și împrejurimile. Există întuneric în vreunul din aceste domenii?

Ca femeie, și ca una implicată în slujirea femeilor, îți sugerez:

- Atâta timp cât una din trei femei continuă să experimenteze vreun fel de abuz în viața ei, întunericul este în lume.
- Atâta timp cât femeile sunt supuse mutilării genitale, căsătoriilor din copilărie, discriminării în funcție de zestre, crimelor de onoare, violului, abuzului fizic și verbal, discriminării la locul de muncă – din nenorocire, chiar și în căminele pastorelor noastre și în instituțiile noastre de învățământ –, întunericul este în lume.
- Atâta timp cât 1,2 milioane de copii sunt traficați în fiecare an, la nivel mondial, întunericul este în lume.

Da, există întuneric – întuneric dens, întuneric pângăritor și întuneric sfidător. Nouă, celor care trăim în această lume a întunericului – întunericul din exterior, întunericul din interior – și celor care dorim să slujim fiicelor și surorilor noastre, mamelor și soțiilor, ni se adresează chemarea lui Isaia: „Ridică-te [și] luminează, pentru că lumina ta vine. [...] Căci iată, întunericul acopere pământul și negură mare, popoarele, dar peste tine răsare Domnul și slava Lui se arată peste tine” (Isaia 60:1,2 – NKJV).

Isaia se adresează unui popor care va merge în întunericul robiei Babilonului la aproape 120 de ani după slujirea profetului. El știe că Israel a suferit multe perioade întunecate în trecut, ca robia egipteană și ata-

curile asiriene. Către un popor atât de obișnuit să trăiască cu teama de întuneric, către un popor care pare să fi pierdut toate speranțele, profetul prezice eliberare de teamă, speranță în mijlocul disperării. El pare să le spună: Întunericul va veni, dar nu trebuie să vă înconjoare pentru totdeauna; noaptea disperării trebuie să facă loc zorilor unui răsărit strălucitor și glorios. Făgăduința și provocarea lui Dumnezeu sunt simple: Ridică-te și luminează. Ridică-te. Eliberează-te de teamă. Lasă ca întunericul abuzului să zboare. Luminează în slava luminii care vine doar de la Dumnezeu.

Este atât de ușor să ignorăm ceea ce spune Isaia. Totuși, dacă dorim să înfruntăm furtuna din fața noastră, să întâmpinăm provocările morale, sociale și culturale care ne copleșesc, trebuie să învățăm să îi permitem Cuvântului lui Dumnezeu să ne vorbească.

Deci, ce spune Isaia?

Un mesaj clar

În primul rând, un mesaj clar: Dumnezeu Însuși este lumină. Psalmistul ne-a dat deja această asigurare: „DOMNUL este lumina... mea: de cine să mă tem?” (Psalmii 27:1). Dar Israel, așa cum se întâmplă adesea și cu noi, s-a încrezut în mod greșit în propriile puteri și a văzut în sine însuși o lumină care părea suficientă pentru drumul dinaintea lui. Și această abordare egoistă l-a condus doar în robie. Acestor oameni întemnițați, acestui popor prins în lanțurile făurite de mâinile proprii, i se adresează făgăduința din Cuvântul lui Dumnezeu: „Ridicați-vă din autoamăgire și priviți: acesta este Domnul, lumina voastră. Cu această lumină în mâinile și în inimile voastre, ridicați-vă și luminați! (Isaia 60:1,2, *texte parafrazate de autoare*).

Când Israel lasă să strălucească această lumină – lumina lui Dumnezeu – națiunile din jur vor veni să experimenteze „strălucirea razelor tale” (vers. 3), strălucirea zorilor, strălucirea unei noi zile care a venit peste tine. Dar acea nouă zi nu este una a propriei glorii; este un eveniment măreț al mărturiei globale. Dumnezeu nu doar îl eliberează pe Israel de întunericul robiei; El îl face un mijloc de a lumina. Aceasta este însemnătatea lăsării neamurilor să cunoască faptul că Dumnezeu, care El Însuși este lumină, va alunga orice formă de întuneric și va lăsa lumina Lui să strălucească puternic. Lumina lui va confrunta tot întunericul omenesc.

Acum, haideți să mutăm această făgăduință profetică către realitatea prezentă. Sensul este la fel de relevant astăzi ca și în zilele lui Isaia. Isus a spus: „Voi sunteți lumina lumii... Tot așa să lumineze și lumina voastră

înaintea oamenilor, ca ei... să slăvească pe Tatăl vostru, care este în ceruri” (Matei 5:14,16). Isus nu pretinde creștinului să se străduiască să lumineze, ci doar să-și lase lumina să strălucească în raze distincte către lume.”²

Aceasta este esența problemei. Dacă știm că suntem chemate să fim lumină, vom alege să lăsăm ca lumina să strălucească. Prin viața noastră, prin faptele și slujirea noastră, strălucirea slavei Tatălui va risipi întunericul social, relațional și abuziv care ne înconjoară astăzi în lume.

Dar ce înseamnă pentru noi să fim lumina lui Dumnezeu în lume? Cum strălucește lumina lui Isus prin noi?

Lumina lui Isus strălucește prin recunoașterea noastră că toate ființele umane sunt create după chipul lui Dumnezeu și toți suntem copii ai lui Dumnezeu. Ca membri ai familiei Sale, noi trebuie să recunoaștem unitatea întregului spectru uman: nord și sud, est și vest, albi și negri, bărbați și femei, tineri și în vârstă. Când această unitate este recunoscută, lumina care strălucește în noi și prin noi va împrăștia fiecare colț umbrat de întuneric, inclusiv întunericul abuzului și al urii.

Lumina lui Isus strălucește prin faptele noastre de dragoste și har. Ca femei chemate de Domnul, suntem împlinirea viziunii lui Isaia. Având în vedere acest context, Isus ne-a desemnat ca lumină a Lui, să reflectăm strălucirea care izvorăște de la El. El ne cheamă la o viață de blândețe. El ne îndeamnă să flămânzim și să însetăm după neprihănire și dreptate. El așteaptă ca să-L reflectăm prin mila noastră, prin curăția inimii, prin eforturile rapide de a ne împăca cu dușmanii, prin credințioșia noastră sexuală, prin faptul că suntem demne de încredere, prin refuzul nostru de a ne răzbuna, prin rugăciune și post. Acestea sunt fapte de ascultare care reflectă lumina lui Isus care strălucește prin noi în întunericul care ne înconjoară.

Lumina lui Isus strălucește prin noi atunci când avem roadele Duhului. Aceste roade sunt: dragostea într-o lume a urii; bucuria în timpuri de întristare; pacea în timpuri de conflict; răbdarea în fața nerăbdării; amabilitate când viața este așa de aspră; bunătatea care învinge răul; credințioșia care risipește necinstea; blândețea într-un teren aspru; și înfrânarea poftelor într-o lume a egoismului.³

2. Ellen G. White, *This Day with God*, p. 316.

3. Vezi Galateni 5:22-26 și Iacov 3:17,18.

Un mesaj holistic

În al doilea rând, Isaia arată către natura holistică a luminii care strălucește peste noi. Când lumina lui Dumnezeu împrăștie întunericul inimilor noastre, ea aduce o transformare totală a vieții.

Spiritul nostru este transformat de Duhul lui Dumnezeu, astfel încât nu mai suntem noi înșine, ci ai Lui: facem voia Lui, mergem pe calea Lui, mărturisim slava Lui, îi îmbrățișăm pe frații și surorile noastre și răspândim lumina ca să împrăștiem întunericul care ne înconjoară.

Mintea noastră este eliberată din lanțurile păcatului și întunericului. Gândurile noastre sunt libere ca să îmbrățișeze viziunea lui Dumnezeu pentru viață, să întâmpine întunericul lumii și să cultive reînnoirea minților noastre astfel încât „să puteți deosebi bine voia lui Dumnezeu: cea bună, plăcută și desăvârșită” (Romani 12:1).

Corpul nostru intră sub puterea înnoitoare a Duhului Sfânt. Noi recunoaștem sacralitatea corpului ca templu al lui Dumnezeu. Responsabilitatea de a păzi această sfințenie se extinde nu doar asupra propriilor corpuri, ci și asupra acelor, ale fiecărei ființe umane, cu care intrăm în legătură.

Pasiunile noastre se înalță din abisul întunericului ca să îmbrățișeze viața curată și sfântă pe care Dumnezeu a pregătit-o pentru noi. Lumina ne transformă emoțiile în așa fel încât ne ferim de zona interzisă din relațiile interpersonale și stăm în interiorul granițelor dragostei și grijii lui Dumnezeu.

Relațiile noastre nu mai sunt definite de beneficiile care pot decurge din ele, ci de căldura sufletească transformatoare a luminii lui Dumnezeu. Relațiile noastre nu sunt guvernate de sângele care ne curge prin vene, ci de sângele lui Isus care ne face pe toți copii ai Lui.

Da, ca purtătoare de lumină noi trebuie să străpungem întunericul. Noi suntem lumină când luăm atitudine pentru dreptate și adevăr în public, la locul de muncă, în căminele noastre, în bisericile noastre. Noi împiedicăm această lumină când ne îngăduim mândria, gelozia, lupta, abuzul și imoralitatea. Dacă îi urâm pe frații și surorile noastre, dacă ne complăcem în abuz, nu mai suntem lumină și nu mai putem merge în lumină.

O solie pentru slujire

În cel de-al treilea rând, Isaia îndeamnă la o viață de slujire. Ideea luminii este adesea înțeleasă ca fiind ceva deosebit de glorios, care apare într-o demonstrație măreață, plină de putere. Dar profetul ne învață că adevărata lumină apare în slujire.

Slujirea este o temă profundă și frecventă în Scriptură. Isaia a anticipat deja în capitolele 42 și 53 că Mesia va veni ca un rob, fără splendoare exterioară. Înfrățirea Lui va fi ca a celui din urmă dintre cei din jurul lui. **Totuși ascunsă în această normalitate era adevărata putere a lui Hristos: puterea dragostei, puterea umilinței, puterea slujirii care Se jertfește pe Sine.**

Isus a trăit printre cei săraci, a lucrat printre cei asupriți și respinși, i-a ridicat pe cei bolnavi și abuzați și, în cele din urmă, a murit pe o cruce. Cea mai glorioasă manifestare a puterii divine a fost demonstrată fără slavă exterioară. Cea mai mare manifestare a puterii și slavei a fost descoperită în întuneric și urâțenie. Acesta este motivul pentru care Evanghelia a fost o nebunie pentru greci, o pricină de poticnire pentru iudei și o glumă pentru romani. Niciunul dintre ei nu a putut înțelege semnificația slujirii lui Isus, nici nu au înțeles harul răscumpărător care izvorăște de la cruce.

Adevărata lumină a lui Isus apare în slujire. Chemarea de a ne ridica și a lumina este legată de lumina care vine de la Duhul Sfânt. Este lumina care împrăștie întunericul. Este lumina care implică o invitație la slujire, la a ne ridica la statura la care am fost creați să fim. De la prima făgăduință făcută de Dumnezeu lui Avraam că poporul credinței trebuie să fie un canal al binecuvântării pentru neamuri, poporul lui Dumnezeu trebuie să fie un exemplu. Dacă noi trăim conform chemării de a fi slujitori, vom fi binecuvântați. Și, datorită ascultării noastre, lumea va fi binecuvântată. Străpungerea întunericului va fi semnificativă.

O solie de provocare

În al patrulea rând, solia lui Isaia ne provoacă să fim lumina care luminează prin întuneric, care împrăștie întunericul. Isus ne îndeamnă: „Voi sunteți lumina lumii... tot așa să lumineze și lumina voastră înaintea oamenilor, ca ei să vadă faptele voastre bune și să slăvească pe Tatăl vostru, care este în ceruri” (Matei 5:14-16). Pavel ne reamintește: „Odinioară erați întuneric, dar acum sunteți lumină în Domnul. Umblați deci ca niște copii ai luminii.

Căci roada luminii stă în orice bunătate, în neprihănire și în adevăr. Cercetați ce este plăcut înaintea Domnului” (Efeseni 5:8-10). Aceasta este chemarea noastră și trebuie să descoperim căi de a trăi ca ucenici ai lui Isus.

Împuternicirea

Noi suntem împuternicite de Isus să luminăm întunericul („tot așa să luminez și lumina voastră”) și să dăm la iveală răul. „Și nu luați deloc parte la lucrările neroditoare ale întunericului, ba încă mai degrabă osândiți-le” (Efeseni 5:11).

În mod clar, datoria noastră este să ne purtăm lămpile în colțurile umbrite ale lumii **și să le luminăm, îndepărtând întunericul**. Ellen White ne încurajează să facem o diferență în comunitățile noastre, chiar și atunci când întâmpinăm mari dificultăți personale în iluminarea întunericului. „Dumnezeu i-a împrăștiat pe copiii Lui în diferite comunități, pentru ca lumina adevărului să fie ținută arzând în mijlocul întunericului moral care învăluie pământul. Cu cât este mai profund întunericul din jurul nostru, cu atât mai mare este nevoie ca lumina noastră să strălucească pentru Dumnezeu. Poate vom fi așezați în circumstanțe de mari dificultăți și încercări, dar aceasta nu dovedește că nu suntem exact în poziția care ne-a fost destinată de către providență.”⁴

Provocarea pentru noi, ca femei, este să ne luăm timp să „facem o diferență”. Ce diferență mică putem noi face? Ce sclipire putem noi scăpăra care va aprinde lumina lui Dumnezeu ca să strălucească prin întunericul în care fiicele noastre, surorile noastre și soțiile sunt obligate să trăiască? Care este astăzi datoria celor implicate în slujirea femeilor?

Cele șase provocări ale femeilor adventiste în slujire

„Atinge o inimă, spune lumii” este motto-ul Departamentului Misiunea Femeii. Viziunea noastră este să-i ajutăm pe cei în nevoie. Căutăm să o împlinim abordând șase provocări majore care afectează femeile la nivel global: abuzul, analfabetismul, volumul de muncă, sărăcia, sănătatea și educația.

1. Abuzul și violența: Statisticile la nivel global arată că una din trei femei experimentează violență fizică și sexuală în timpul vieții. Din cei 1,2 milioane de copii traficați în fiecare an, 80% sunt fete. Ca rezultat al strigătului mon-

4. Ellen G. White, *Mărturii*, vol. 6, p. 182.

dial în legătură cu această problemă, Agenția Adventistă pentru Dezvoltare, Refacere și Ajutor și Departamentul Misiunea Femeii au lansat în octombrie 2009 campania de susținere **enditnow®** pentru a opri violența împotriva femeilor și a fetelor.

De atunci, șapte departamente ale Bisericii Adventiste mondiale au format o alianță pentru a se asigura că **enditnow®** rămâne o inițiativă activă și vitală a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea. Aceste departamente includ: Departamentul Slujirea Copiilor, Educație, Viața de Familie, Sănătate și Temperanță, Asociația Pastorală, Misiunea Femeii și Tineret. Provocarea noastră astăzi este **enditnow®**.

2. Sărăcia. Dintre cei 1,2 miliarde de oameni care trăiesc în sărăcie în lumea noastră, 70% sunt femei. Sărăcia pare să fi luat chip feminin. **Provocarea noastră este să îndepărtăm această cicatrice.**

3. Amenințări la adresa sănătății. Pericolele pentru sănătatea femeilor includ amenințări emoționale, sociale și fizice provocate de factori sociali, politici și economici. Calitatea sănătății unei femei afectează direct viața ei și bunăstarea familiei ei. Sănătatea precară subminează capacitatea unei femei de a fi o participantă pe deplin implicată în lucrarea lui Dumnezeu. Aproape una din cinci femei cade pradă depresiei în cursul vieții. Potrivit raportului Organizației Mondiale a Sănătății, se consideră că depresia va deveni cea de-a doua cauză care va contribui la povara bolii în anul 2020. **Provocarea noastră astăzi este să eliminăm această povară inacceptabilă.**

4. Volumul de muncă. La nivel global, femeile din toate culturile întâmpină problema suprasolicitării. Femeile sunt confruntate cu provocarea de a îndeplini două treimi din munca la nivel mondial, având ca rezultat zile prelungite de muncă, salarii scăzute, multe ore de muncă în gospodărie și îngrijirea copiilor, care le lasă prea puțin timp pentru devoțiunea personală, odihnă și recreere, pentru creștere socială și spirituală. **Provocarea noastră astăzi este de a echilibra munca și timpul liber, munca din gospodărie și cea de la serviciu, de a oferi timp pentru dezvoltarea intelectului și pentru mângâierea Duhului Sfânt.**

5. Educația. Educația pentru toți este un drept uman fundamental. Pentru ca femeile să obțină sănătate, hrană și o calitate a vieții mai bună atât pentru ele, cât și pentru familiile lor, au nevoie de un acces egal la educație. **Provocarea noastră astăzi este să vedem că fetele au acces la educație la toate nivelurile.**

6. Analfabetismul. Dintre cele 163 de milioane de tineri analfabeți din lume, 63% sunt femei. Chiar și în țările bogate, fetele primesc mai puțină educație și instruire decât băieții. Analfabetismul este puternic asociat cu statutul social scăzut, sărăcie și sănătate precară. Lipsa capacității de a citi prinde femeile ca într-un clește al sărăciei, cu opțiuni limitate de dezvoltare economică, condamnându-le, atât pe ele, cât și pe copiii lor, la sărăcie cruntă. Mai important decât aceasta, capacitatea de a citi le oferă femeilor darul citirii Bibliei. **Provocarea noastră astăzi este să-i oferim fiecărei femei cheia către lumea alfabetizării și autodezvoltării.**

Aceasta este îndatorirea și responsabilitatea actuală a fiecărui adventist: de a întâmpina aceste provocări, a se ridica și a lumina în mijlocul acestui întuneric ce chinuie femeile, a deschide perspectiva largă a unei lumi noi în Isus, a elibera casele, bisericile, locurile de muncă și comunitatea de abuz.

Concluzie

Noi suntem lumina lumii. Noi vom micșora această lumină, chiar o vom întuneca când ne vom îngădui mândrie, gelozie, ceartă, abuz și imoralitate. Suntem chemate să mergem în lung și în lat, să luminăm în locurile întunecoase, dar trebuie să ne purtăm candelile, nu trebuie să ne amestecăm cu alte candelile.

Fiecare dintre noi reflectăm, în mod individual, slava lui Dumnezeu. Suntem provocate să părăsim zona noastră de confort și să luminăm lumea – când luăm atitudine pentru dreptate, har și adevăr în locurile publice, la serviciu și în biserici. Acum este momentul tău, ridică-te și luminează!

Să spunem împreună: „Căci la Tine [DOAMNE] este izvorul vieții; prin lumina Ta vedem lumina” (Psalmii 36:9).

Mergeți și amintiți-vă: „Ridică-te [și] luminează, pentru că lumina ta vine. [...] Căci iată, întunericul acopere pământul și negură mare, popoarele, dar peste tine răsare Domnul și slava Lui se arată peste tine (Isaia 60:1,2 – NKJV).

Idee pentru lider:

Puteți crea o ilustrație vizuală aprinzând câte o lumânare pentru fiecare dintre cele șase provocări ale Misiunii Femeii.

Povestire pentru copii

Paznicul farului⁵

O povestire din însemnările lui Ellen G. White

Tatăl lui Mary era paznic la un far de pe coasta Angliei. Luminile farului străluceau noaptea pentru a călăuzi vapoarele pe drumul lor și pentru a le feri de stânci și bancuri de nisip periculoase. Farul părea să spună: „Aveți grijă, marinari, căci stâncile și nisipurile sunt aici. Privegheați și aveți grijă cum navigați sau veți fi pierduți!”

Într-o după-amiază, Mary era singură în far. Tatăl ei curățase lămpile și le pregătise pentru a lumina când venea seara. Pentru că trebuia să cumpere ceva de mâncare, a traversat digul care ducea către țarm. Acest dig era o cărare peste stânci și nisipuri, pe care se putea merge doar două sau trei ore într-o zi; în restul timpului, apele se ridicau și o acopereau. Tatăl intenționa să se grăbească acasă înainte ca fluxul să acopere această cărare. Noaptea se apropia și se pregătea de furtună pe mare. Valurile loveau stâncile și vântul vuia în jurul farului.

Mama lui Mary murise și, deși era singură, tatăl îi spusese fetei să nu se teamă, pentru că el se va întoarce curând. Însă, ascunși după o stâncă, câțiva bărbați duri îl pândeau pe tatăl lui Mary. Ei îl văzuseră plecând către țarm.

Cine erau ei? Erau „jefuitori”, care pândeau pe coastă. Dacă vreun sa era târât pe stânci de furtună, ei se grăbeau către el, dar nu ca să-i ajute pe marinari, ci să-i jefuiască pe ei și vasul lor.

Oamenii cei răi știau că în far era doar o fetiță singură. Ei plănuiseră să-țină pe tatăl ei pe țarm toată noaptea. Vapoarele pline cu mărfuri bogate erau așteptate să treacă prin acel punct înainte de zori și acei bărbați știau că dacă lumina nu va străluci, vasele vor eșua pe stânci și vor naufragia. Cât de cruzi și răi erau ei ca să aducă moartea echipajelor navelor!

5. Ernest Lloyd, Scrapbook Stories from Ellen G. White's Scrapbooks (Nampa, Idaho: Pacific Press Publishing Association, 1949, 2012). Folosită cu permisiune.

Tatăl lui Mary își umpluse coșul și se pregătea să se întoarcă la far. Când s-a apropiat de drumul care ducea către dig, jefuitorii au ieșit în grabă din ascunzătoarea lor și l-au trântit la pământ. I-au legat repede mâinile și picioarele cu funii și l-au târât într-o șopron, unde trebuia să zacă până dimineață. Degeaba a strigat la ei să-l elibereze; doar își băteau joc de suferința lui. Apoi l-au lăsat în grija a doi bărbați, în timp ce au alergat înapoi pe țârm.

„O, Mary, ce te vei face?” a strigat tatăl în vreme ce zăcea în șopron. „Nu va fi nicio lumină la far. Navele pot eșua și marinarii pot fi pierduți.”

Mary se uita pe o fereastră îngustă către țârm, gândindu-se că era timpul ca tatăl ei să se întoarcă. Când ceasul din mica încăpere a bătut ora 6:00, ea știa că apele vor acoperi curând digul.

A mai trecut o oră. Ceasul a bătut ora 7:00 și Mary încă privea către plajă, dar tatăl ei nu se vedea. Pe când se făcea ora 8:00, apele aproape acoperiseră digul; doar bucăți de stânci se mai puteau vedea ici-colo, deasupra apelor. „O, tată, grăbește-te!” a strigat Mary, ca și cum tatăl ar fi putut-o auzi. „Ai uitat-o pe fetița ta?” Dar singurul răspuns era zgomotul apelor care se ridicau din ce în ce mai sus și urletul vântului, care anunța venirea furtunii. Cu siguranță că în noaptea aceea nu va fi lumină la far.

Mary s-a gândit la ceea ce obișnuia să-i spună mama: „Trebuie să ne rugăm în fiecare moment de necez.” A îngenuncheat repede și s-a rugat pentru ajutor: „O, Doamne, arată-mi ce să fac, binecuvântează-l pe tata și adu-l acasă în siguranță.”

Apa acoperise deja digul. Soarele apusese de mai mult de o oră și, pe când luna răsărea, nori negri de furtună o acopereau.

Jefuitorii mergeau de-a lungul țârmului, căutând din ochi un vas care să se lovească de coastă. Ei sperau că marinarii, nevăzând luminile de la far, vor crede că sunt în largul mării.

În acest timp, Mary s-a hotărât să încerce să aprindă lămpile. Dar ce putea face o fetiță? Lămpile erau prea sus și nu ajungea la ele. A luat chibrituri și a târât cu greu și o scară. După multe încercări, a descoperit că lămpile erau încă deasupra capului ei. Apoi a luat o măsuță și a pus scara pe ea. Dar, când a urcat până în vârful scării, lămpile erau încă mai sus decât ajungea ea. „Dacă aș avea un băț”, și-a zis ea, „aș lega un chibrit de el și apoi aș putea aprinde fitilurile. Dar nu găsea niciun băț.

Furtuna mugea aproape cu forța unui uragan. Marinarii de pe mare se uitau de-a lungul coastei să vadă lumina. Unde putea fi? Oare navigaseră într-o direcție greșită? Erau pierduți și nu știau încotro să se îndrepte.

În tot acest timp, tatăl lui Mary se ruga ca Dumnezeu să aibă grijă de copila lui în farul întunecat și singuratic.

Înfricoșată și singură, Mary era aproape gata să se dea jos din nou, când și-a adus aminte de vechea Biblie din camera de dedesubt. Dar cum putea ea să pună piciorul pe această Carte? Era Cuvântul Sfânt al lui Dumnezeu, pe care mama ei îl iubea și îi plăcea să-l citească. „Totuși este pentru a salva vieți”, a zis ea: „Și dacă mama ar fi aici, nu m-ar lăsa să-o iau?”

Într-o clipă cartea cea groasă a fost adusă și așezată sub scară, apoi fetița a urcat treptele încă o dată. Da, era destul de sus! A aprins un fitil, apoi altul și altul, până când razele lămpilor au luminat puternic departe, deasupra apelor întunecate.

Tatăl a văzut lumina în timp ce zăcea în șopron și l-a mulțumit lui Dumnezeu pentru că a trimis ajutor în ceasul de pericol. Și marinarii au văzut lumina și au condus vasele departe de stânci. Jefuitorii au văzut și ei lumina și erau mândri când au descoperit cum a eșuat complotul lor.

Lămpile au împrăștiat raze de lumină în acea noapte furtunoasă, peste marea zbuciumată și, când a venit dimineața, tatăl a scăpat din șopron. Foarte curând a ajuns la far și a descoperit cum a rămas fetița lui credincioasă la datorie în orele întunecate ale furtunii.

family.adventist.org/childrens-stories-keeper-of-the-light/Scrapbook
Stories of Ellen G. White. Folosită cu permisiune.

SEMINAR:

*Luminează în interior,
luminează în exterior,
să luminăm împreună*

[LUMINEAZĂ ÎN INTERIOR]

21 de căi pentru a clădi o viață spirituală mai puternică⁶
de Victor M. Parachin
folosit cu permisiune

„Ridică-te [și] luminează, pentru că lumina ta vine. [...] Căci iată, înținericul acopere pământul și negură mare, popoarele, dar peste tine răsare Domnul și slava Lui se arată peste tine (Isaia 60:1,2 – NKJV).

Înainte de a învăța cum să luminăm în această lume întunecată, trebuie să înțelegem mai întâi ce înseamnă să-L facem pe Domnul Isus stâncă noastră, locul nostru de adăpost și totul în toate. Cele 21 de căi pentru a clădi o viață spirituală mai puternică vă vor oferi o cărare pe care să mergeți în timp ce vă ridicați și luminați oriunde v-a așezat Dumnezeu.

Din cauza faptului că trăim într-o cultură care se sprijină tot mai mult pe comercialism, materialism și secularism, nu este întotdeauna ușor să-ți păstrezi sufletul hrănit.

6. Victor M. Parachin. Folosită cu permisiune. <http://www.vibrantlife.com/?p=199>. „21 Ways to Build a Stronger Spiritual Life,” *Spiritual Health*, January 12.

Provocarea acestor zile, când vremurile nu sunt propice creșterii spirituale, este cum să ne hrănim, să ne vindecăm, să refacem și să reînnoim sufletul. Iată aici 21 de sugestii practice pentru clădirea unei vieți spirituale mai puternice.

1. Fii un râu, nu o mlaștină.

Biblia spune: „Cine crede în Mine, din inima lui vor curge râuri de apă vie, cum zice Scriptura” (Ioan 7:38). Amintiți-vă, izvorul de munte este cel care duce apă proaspătă, dătătoare de viață, pentru că el curge. Însă mlaștina este stătătoare și distruge viața. O mlaștină adună și reține apa care vine în calea ei. Nu fi acea persoană care caută să adune mult înainte de a permite să curgă puțin.

În calitate de creștini, noi trebuie să lăsăm ca binecuvântările să curgă prin noi către ceilalți. Când adunăm și îndiguim binecuvântările în viețile noastre, suntem în pericol de a stagna din punct de vedere spiritual, de a deveni detașați emoțional și cinici din punct de vedere intelectual. Hotărâți-vă să dărâmați digul și să lăsați binecuvântările să curgă ca un râu. Prosperitatea stă în dăruire.

2. Identifică binecuvântările.

Prea adesea trecem prin viață inconștienți de binele care curge în viețile noastre. Încercați timp de o săptămână următorul exercițiu spiritual: La sfârșitul primei zile, identificați binecuvântările care au venit la dumneavoastră printr-un membru al familiei; la sfârșitul celei de a doua zile, o binecuvântare de la un vecin; a treia zi, de la un prieten; a patra zi, de la un coleg de serviciu; a cincea zi, de la un străin; a șasea zi, de la un copil. În cea de-a șaptea zi identificați o binecuvântare care vine de la un „vrăjmaș”.

3. Fii ca Moise – rostește cuvinte de binecuvântare.

Unul dintre cele mai frumoase și mai mișcătoare pasaje din Biblie conține aceste cuvinte de binecuvântare rostite de Moise:

„Domnul să te binecuvânteze și să te păzească!

Domnul să facă să lumineze Fața Lui peste tine și să Se îndure de tine!

Domnul să-și înalțe Fața peste tine și să-ți dea pacea!” (Numeri 6:24-26)

Fii creativă în vorbire și rostește cuvinte care vor ridica, vor încuraja, vor însufleți și vor binecuvânta alți oameni. Când tu îi înalți pe alții, propriul tău spirit se va întări.

4. Hrănește o viață de rugăciune împărtășită.

Mărește timpul pe care-l petreci în rugăciune, rugându-te împreună cu alții. Câteva modalități de a face aceasta sunt: spune-le prietenilor că ești întotdeauna disponibilă pentru rugăciune; participă în mod regulat la grupe de rugăciune; participă la un lanț de rugăciune.

5. Fă un pas în credință.

Creșterea spirituală înseamnă să faci un salt prin credință din timp în timp. În loc să încerci să pui totul la locul lui înainte de a începe să faci ceva important, de ce să nu urmezi călăuzirea lui Dumnezeu și să lași ca planul să evolueze? Aceasta înseamnă a face un pas în credință și a te încrede în Dumnezeu care va asigura ceea ce va fi necesar pentru succes.

6. Întărește credința cuiva.

Astăzi fă-ți timp să vindeci o inimă rănită, să arăți bunătate față de cineva care are nevoie de un prieten sau să ajuți la refacerea unui vis spulberat. Astăzi fă ceea ce poți ca să reflecti dragostea necondiționată a lui Dumnezeu.

7. Fii o persoană recunoscătoare.

Începe fiecare zi cu o rugăciune de mulțumire către Dumnezeu pentru darul unei noi zile. Fă aceasta chiar dacă ziua pare că nu prevestește nimic bun. Încheie fiecare zi cu o rugăciune de mulțumire către Dumnezeu pentru darul orelor precedente. Fă lucrul acesta chiar dacă ai avut o zi foarte grea.

8. Împărtășește călătoria.

Împrietenește-te cu altă persoană care caută să crească spiritual. Conveniți să vă întâlniți o dată pe săptămână pentru o perioadă de timp ca să studiați și să meditați la probleme spirituale. Un prieten al meu, care este un om foarte important și ocupat din Toronto, Canada, s-a întâlnit timp de șase luni cu un alt bărbat, pentru a face studii biblice. „Indiferent cât de aglomerate ne erau programele, întotdeauna ne întâlneam în fiecare săptămână, în pauza de la prânz, la biserica din centru, care ne punea la dispoziție o cameră pentru întâlnirea noastră. Acelea au fost luni bune când am crescut mult spiritual”, spune el. Observă creșterea spirituală care are loc în viața ta.

9. Slujește.

Caută căi de a sluji comunitatea, îndeosebi sarcini care nu promit răsplată ca: strângerea gunoiului de pe străzi. Citește și meditează la faptele lui Isus din Ioan 13:1-5.

10. Cultivă puțină singurătate.

În liniște, noi ne îndepărtăm mințile de la problemele vieții și ne îndreptăm gândurile asupra lui Dumnezeu. Petreceți ceva timp departe de mulțime și zgomotul vieții. Pune-ți deoparte câteva minute să fii singură – doar tu și Dumnezeu. „Singurătatea ne face mai aspri cu noi înșine și mai blânzi față de alții; în ambele moduri ni se îmbunătățește caracterul”, observa filosoful Friedrich Wilhelm Nietzsche.

11. Postește și roagă-te.

Rugăciunea unită cu postul a fost adesea practică de către oamenii din Biblie. Ezra 8:23 ne raportează: „Pentru aceasta am postit și am chemat pe Dumnezeul nostru. Și El ne-a ascultat.” Data viitoare, când îți se cere să te rogi urgent pentru cineva în dificultate, gândește-te să îmbini rugăciunea cu postul.

12. Spune-I îngrijorările tale lui Dumnezeu.

Aceasta este o învățătură clară a Scripturii: „Încredințează-ți soarta în mâna Domnului și El te va sprijini” (Psalmii 55:22). Fă aceasta ori de câte ori se ivește o îngrijorare.

13. Răspândește dragoste oriunde mergi.

Acesta este sfatul Maicii Tereza de Calcutta, care a spus: „Răspândește dragoste oriunde mergi: În primul rând în propria ta casă... Nu lăsa pe nimeni dintre cei care au venit la tine să plece fără a fi mai bine și mai fericiți. Fii expresia vie a bunătății lui Dumnezeu; bunătate pe fața ta, bunătate în ochii tăi, bunătate în zâmbetul tău, bunătate în salutul tău călduros.”

14. Menține-ți prioritățile.

Află ce este și ce nu este cel mai important. Ține cont de cuvintele fostului președinte George Bush: „Sunt binecuvântat cu o familie iubitoare și minunată și doresc să petrec restul vieții mele făcându-i să știe cât de mult îi iubesc și îi apreciez”, a spus el. „Una dintre realizările mele cele mai importante, asupra căreia încă lucrez, este să am un succes enorm în rolul de bunic. Mi-aș dori să rămân în amintire pentru integritate, slujire și familie.”

15. Luptă-te pentru excelență.

Biblia ne spune: „Tot ce găsește mâna ta să faci, fă cu toată puterea ta!” (Eclesiastul 9:10). Fii cât de bun poți, la orice vârstă.

16. Folosește sau vei pierde.

Dumnezeu ne-a înzestrat din belșug cu daruri unice și talente. Folosește-le sau vei fi în pericolul de a le pierde. „Folosește-ți cu credincioșie darurile și ele se vor mări; practică ceea ce știi și vei obține cunoștințe mai înalte”, scria poetul din secolul al XIX-ea, Sir Edwin Arnold.

17. Meditează asupra Scripturii.

Biblia este plină cu versete de mângâiere, încurajare și înțelepciune. Fă-ți obiceiul să citești și să studiezi Biblia în mod regulat, disciplinat. Subliniază versetele care-ți vorbesc. Meditează asupra acestor cuvinte. Memorează unele pasaje, ca să-ți le poți aminti în viitor.

18. Fii demnă de încredere.

Fă ceea ce spui că vei face, fie că-ți convine, fie că nu. Adu-ți la îndeplinire toate angajamentele, mari sau mici. Arată-le altora, prin faptele tale, că ești o persoană de încredere, pe care se pot baza.

19. Roagă-L pe Dumnezeu să te facă o binecuvântare astăzi.

O modalitate grozavă de a deveni o persoană uimitoare este să-L rogi pe Dumnezeu să-ți schimbe viața într-o binecuvântare. Fă lucrul acesta în fiecare dimineață, înainte de a-ți relua activitățile zilnice. Înălță o rugăciune scurtă, simplă, ca aceasta: „Scumpe Doamne, fă astăzi viața mea o binecuvântare pentru cineva, undeva.” Apoi fii atentă la fiecare persoană pe care o întâlnești în timpul zilei, pentru că Dumnezeu răspunde la rugăciunea ta, uneori în moduri surprinzătoare.

20. Petrece timp în natură.

Aceasta era ceea ce făceau scriitorii psalmilor, iar ei culegeau lecții spirituale din timpul petrecut în natură. „Cerurile spun slava lui Dumnezeu și întinderea lor vestește lucrarea mâinilor Lui” (Psalmii 19:1). „Când privesc cerurile – lucrarea mâinilor Tale – luna și stelele pe care le-ai făcut, îmi zic: «Ce este omul, ca să Te gândești la el? Și fiul omului, ca să-l bagi în seamă?»” (Psalmii 8:3,4). „Suindu-se pe munți și coborându-se în văi, până

la locul pe care li-l hotărâsei Tu. Le-ai pus o margine, pe care nu trebuie s-o treacă, pentru ca să nu se mai întoarcă să acopere pământul” (Psalmii 104:8,9).

21. Exercițiu-ți puterea de alegere.

Indiferent ce ți se întâmplă, întotdeauna ai libertate de alegere. Poți alege bucuria în locul disperării. Poți alege dragostea în locul urii. Poți alege iertarea în locul răzbunării. Poți alege creșterea în locul stagnării. Amintește-ți că o criză poate să scoată ce este cel mai bun sau cel mai rău din noi. Alegerea este a noastră!

[LUMINEAZĂ ÎN EXTERIOR]

**Ridică-te și luminează în comunitatea ta:
Plantează o sămânță a slujirii**

de Heather-Dawn Small

Căci în această privință este adevărată zicerea: „Unul seamănă, iar altul seceră” (Ioan 4:37).

Aceste cuvinte au fost rostite de Isus ucenicilor Lui în timp ce privea femeia samariteană și oamenii cărora ea le vorbise despre El, venind să-L vadă. Ucenicii se întorseseră, aducându-I mâncare lui Isus. Dar Isus nu a dorit hrana pământească. În schimb, El a spus: „Mâncarea Mea este să fac voia Celui ce M-a trimis și să împlinesc lucrarea Lui” (Ioan 4:34). Isus știa că scopul Lui pe acest pământ era să facă voia Tatălui Său. Cunoști voia lui Dumnezeu pentru viața ta?

În timp ce Isus privea la grupul mare de oameni care veneau către El, le-a spus ucenicilor că secerișul despre care credeau ei că va fi în viitor era, de fapt, gata acum, chiar în acea zi (vezi Ioan 4:35). Dar următoarele cuvinte pe care le-a spus Isus sunt cele asupra cărora vreau să insist. El le-a spus: „Cine seceră primește o plată și strânge rod pentru viața veșnică; pentru ca și cel ce seamănă și cel ce seceră să se bucure în același timp. Căci în această privință, este adevărată zicerea: «Unul seamănă, iar altul seceră»” (Ioan 4:36,37).

Ce a vrut să spună Isus prin aceste cuvinte? Când ne gândim la ciclul semănatului și seceratului, nu este greu să înțelegem ilustrația Lui și aplicația ei. Unii vor semăna semințele Evangheliei în viețile oamenilor, iar alții vor culege rezultatele lucrării pe care altcineva a făcut-o.

Înțelegeți pe deplin importanța cuvintelor Lui? Probabil că ați simțit adesea că doar anumiți oameni sunt chemați să semene „sămânța bună”

a Evangheliei și, de asemenea, să culegă roadele. Ne gândim la aceasta ca fiind doar lucrarea anumitor oameni ca: pastorii, prezbiterii, evangheliștii, cei care au darul de a oferi studii biblice sau lucrătorii biblici instruiți. Multe dintre noi nu se gândesc niciodată că noi însene am putea fi chemate de către Dumnezeu ca să semănăm sau poate să culegem. Aceste îndatoriri, aceste responsabilități erau pentru alte persoane, credeam noi. Dar o cercetare atentă a acestor versete din Ioan ne poate schimba perspectiva.

Isus spune că există oameni care culeg, dar care nu au semănat niciodată semințele.

Întrebarea care se ridică este: Cine sunt cei care au semănat? Oricine ar fi fost s-au concentrat pe semănat. Nu le-a păsat dacă altcineva va culege ceea ce au semănat sau că altcineva va primi aprecierea. Ei au fost semănători, împărtășind vestea bună a Evangheliei.

Haideți să citim un alt text cunoscut care vorbește despre scopul lui Dumnezeu pentru viețile noastre.

„Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh” (Matei 28:19).

Aici Dumnezeu cheamă toți credincioșii, pe fiecare dintre noi, să meargă și să spună lumii. Fără îndoială că modul în care spunem, în care împărtășim Evanghelia va fi diferit. Darurile, talentele și capacitățile pe care Dumnezeu ni le-a dat sunt diferite. O persoană este profesoară, alta este gospodină, alta, un tehnician medical, alta, arhitect. Orice meserie ați avea ca să vă puteți plăti facturile, amintiți-vă că aceasta nu este scopul dumneavoastră cel mai înalt. Este o cale pe care Dumnezeu v-a oferit-o ca să vă împliniți scopul vieții, care este să „mergeți” și să spuneți lumii despre Isus.

Deci, profesoara le vorbește studenților prin bunătatea, răbdarea și corectitudinea ei. Gospodina le vorbește familiei și vecinilor prin gătit, ospitalitate, grija pentru alții și prin exemplul vieții ei devoționale. Cinstea unui lucrător, hărnicia, temperamentul calm și chiar și acuratețea muncii pot fi o predică tăcută. Și așa mai departe.

Există multe moduri în care putem planta semințe, dar cel mai bun este să plantăm semințe de dragoste în viețile oamenilor pe care-i întâlnim.

Poate că nu știm cum să oferim un studiu biblic. Poate că nu știm cum să convingem pe cineva că ziua a șaptea este Sabatul. Dar putem planta semințe de dragoste în viața altcuiva.

Un străin, un coleg de serviciu, un prieten, un membru al familiei, un vecin – aceasta a fost metoda lui Isus (*Divina vindecare*, p. 143). El S-a

concentrat pe a-i iubi pe oameni și a-i îndrepta către Tatăl Său. A dezvoltat prietenii sincere, iubitoare și, ca rezultat, oamenii aveau încredere în El. I-a iubit pe oameni atât de mult, încât a făcut tot ce a putut să le îplinească nevoile. Isus a plantat semințe de dragoste în viețile oamenilor, ca rezultat, inimile s-au deschis, astfel încât a putut să le spună despre Tatăl Său. Isus a plantat semințe de dragoste. Poți și tu să faci aceasta? Da, noi toți putem.

Poate te întrebi cum poți semăna semințe în viețile altora. Dă-mi voie să-ți împărtășesc câteva idei:

- ♣ Îți place să citești? Poți să vizitezi bătrânii dintr-un cămin pentru seniori și să petreci timp cu ei, citindu-le. Vizitează spitalul și citește celor care nu pot citi. Poate că cineva dintre vecini este bolnav și ar fi fericit ca să-i citească ceva. Aceasta înseamnă a planta semințele dragostei lui Dumnezeu.
- ♣ Îți place să gătești? Poți pregăti ceva de mâncare pentru cineva care știi că este bolnav. Sau poate că altcineva a pierdut o persoană iubită. Poți să-i înveți pe unii dintre vecinii sau colegii tăi de muncă să gătească sănătos. Poți să coci pâine și să o duci la un adăpost pentru oamenii străzii sau unui vecin nou. Aceasta înseamnă să plantezi semințe ale dragostei.
- ♣ Îți place lucrul manual? Poți face felicitări și să le oferi oamenilor pe care-i întâlnești în fiecare zi la supermarket, la farmacie, la hotel, la aeroport. Lasă o felicitare de mulțumire și încurajare pentru ei, cu câteva cuvinte amabile și un text care să le lumineze ziua. Aceasta înseamnă să plantezi semințe ale dragostei.
- ♣ Ești în vârstă și nu poți să te miști? Poți lua cartea de telefon și să suni în fiecare zi câteva persoane și să le întrebi dacă te poți ruga pentru problemele din viețile lor. Vei fi uimită cât de mulți oameni vor spune unei străine problemele lor și te vor lăsa să te rogi pentru ei. Aceasta înseamnă să plantezi semințe ale dragostei.
- ♣ Mulțumește-i băiatului de la parcare cu un zâmbet. Aceasta înseamnă să plantezi semințe ale dragostei.
- ♣ Îți place să ascuți? Atunci ia-ți timp și ascultă oamenii care sunt disperați să-și descarce durerea și problemele în fața cuiva. Sunt mulți care sunt disperați să-i asculte cineva și să le valideze sentimentele. Aceasta înseamnă să plantezi semințe ale dragostei.

- ♣ Oferă-te voluntar să ajuți câțiva copii din biserică sau din vecinătate care au greutăți la școală. Aceasta înseamnă să plantezi semințe ale dragostei.
- ♣ Poate nu vei culege niciodată roadele semințelor pe care le-ai semănat. Dar asta e bine. Când Dumnezeu ne folosește ca să semănăm o sămânță a dragostei Lui în viața altcuiva, El o va hrăni. Va trimite ploaie, Duhul Său cel Sfânt, pentru a ajuta mica plantă să crească din sămânță. El va trimite alți oameni să adauge îngrășământ, să hrănească planta care crește până atinge maturitatea. Apoi, Dumnezeu va trimite culegătorii. Poate nu vei vedea niciodată acești oameni, dar asta e bine. Isus a spus că unii vor semăna și alții vor culege.

Tu ești o culegătoare sau cineva care seamănă? Chiar dacă simți că nu multe sunt chemate să culeagă, toate suntem chemate să semănăm. Fiecare membru al bisericii este chemat să fie parte a mării lucrări de a spune lumii.

Întrebarea este: Tu ce faci? Fie ca Dumnezeu să te ajute să-ți descoperi partea – ești cea care seamănă sau care culege. Și după ce știi aceasta, mergi și folosește darul, capacitatea, talentul, acel lucru care-ți place să-l faci, pentru a câștiga suflete pentru Isus, plantând semințe de dragoste în viețile oamenilor.⁷

Resurse pentru evanghelizare – Departamentul Misiunea Femeii

- Felicitare – plantează o sămânță – și alte nouă idei de felicitări pentru slujire la: <https://women.adventist.org/ministry-idea-cards>
- *Câștigarea de suflete este pentru oricine: Manualul de evanghelizare al Misiunii Femeii la:* <https://women.adventist.org/outreach-is-for-everyone>

7. *Outreach is for Everyone: Women's Ministries Evangelism Manual*, Appendix J, „Plant a Seed Ministry”, written by Heather-Dawn Small, pp. 117–118.

[SĂ LUMINĂM ÎMPREUNĂ]

Reflectând lumina Lui

de Raquel Arrais

Isus le-a vorbit din nou și a zis: „Eu sunt Lumina lumii; cine Mă urmează pe Mine nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții” (Ioan 8:12).

Dumnezeu poate folosi femeile într-un mod minunat. Cu capacitățile lor de organizare, cu spiritul lor de slujire, cu dragostea, compasiunea și discernământul lor spiritual, femeile pot străluci împreună și pot radia o lumină minunată pretutindeni.

Dumnezeu este dispus să ne folosească. Tot timpul. Nu numai să aducem oameni la biserică. Unii oameni nu sunt gata. Dar El este ÎNTOTDEAUNA dispus să ne folosească să fim O BISERICĂ pentru oamenii din jurul nostru. Să le slujim, să-i iubim, să-i ascultăm.

Aceasta este ceea ce face Duhul Sfânt cu cei care cred. Noi devenim temple, devenim surse de lumină, adevăr, iertare, acceptare și un pod între cer și pământ. Fie ca Duhul Sfânt să ne dea fiecareia dintre noi această sensibilitate de a ști că biserica nu este un loc în care să mergem, ci că **noi suntem biserica**, în fiecare zi, oriunde mergem.

Mulți oameni trăiesc în întuneric în această lume stricată și au nevoie urgentă să vadă lumina lui Dumnezeu. Dar ei nu pot privi direct la Dumnezeu în ceruri. În schimb, ei îl văd pe Dumnezeu când văd lumina Lui reflectată în viețile noastre, în viețile celor care sunt deja în legătură cu El: oameni exact ca tine și ca mine.

Când îl iubim pe Dumnezeu din toată inima și ne devotăm Lui, lumina Sa strălucește mai puternic în viețile noastre, reflectând dragostea Lui, harul și compasiunea față de alții, conducându-i către El, scoțându-i din întuneric.

Deci, cum putem să reflectăm lumina lui Dumnezeu „împreună”?

Vorbiți între voi cuvinte drepte, adevărate, vrednice de cinste și demne de încredere. Când vorbiți, faceți o serie de alegeri despre subiectul de discutat, despre ce vă amintește și ce anume doriți să subliniați. Întotdeauna sunt lucruri negative de spus, dar sunt, de asemenea, și lucruri pozitive. Alegeți-le pe cele pozitive. Așa cum a spus Pavel: „Așadar, să urmărim lucrurile care duc la pacea și zidirea noastră” (Romani 14:19). Noi suntem responsabile pentru tipul cuvintelor pe care le exprimăm. Gândurile noastre, cuvintele noastre sunt ceva ce dezvoltăm și hrănim zilnic. Pavel ne cere să dobândim un gust pentru o gândire bună. El ne provoacă să gândim despre ce este adevărat, vrednic de cinste, drept, curat, vrednic de iubit, vrednic de primit și demn de laudă. Ceea ce gândim va determina felul în care acționăm. Dacă gândiți în mod corect, veți avea o atitudine corectă și vă veți bucura de pacea lui Dumnezeu. Pentru a deveni asemenea lui Isus, meditați la Persoana Lui... Adevărat, drept, curat, demn de iubit.

Ellen White ne îndeamnă și ea să vorbim cu amabilitate: „Cuvintele amabile sunt ca roua și ploaia ușoară pentru suflet. Scriptura spune despre Isus Hristos că harul era turnat pe buzele Lui, că «știa să învioreze cu vorba pe cel doborât de întristare». Și Domnul ne îndeamnă: «Vorbirea voastră să fie totdeauna cu har», «ca să știți cum trebuie să răspundeți fiecăruia».” (citat din *Yung Instructors*, 31 martie 1908).⁸

„Dumnezeu îi cheamă pe credincioșii Săi să înceteze să găsească greșeli, să înceteze să vorbească pripit, fără bunătate.”⁹

Asociați-vă cu alte femei pentru a face lumea un loc mai bun. Recunoașteți că eforturile noastre de a-i iubi și a sluji oamenilor în nevoie pot avea un impact mai mare când lucrăm împreună cu alte femei decât atunci când lucrăm singure. Lucrați împreună pentru ținte comune, îmbinând talentele, abilitățile și resursele fiecăreia pentru a ajuta oamenii în nevoie. Încredeți-vă în Dumnezeu ca să înmulțească darurile și eforturile noastre în mod uimitor.

Indicați întotdeauna către sursa luminii. Când Isus a spus: „Tot așa să lumineze și lumina voastră înaintea altora”, propoziția era incompletă. El a continuat să dea motivul pentru care este important să luminăm acolo

8. *Outreach is for Everyone: Women's Ministries Evangelism Manual*, Appendix J, Plant a Seed Ministry, written by Heather-Dawn Small, pp. 117–118.

9. Ellen G. White, *Căminul adventist*, p. 435.

unde suntem: „Ca ei să vadă faptele voastre bune și să slăvească pe Tatăl vostru, care este în ceruri” (Matei 5:16). Dacă fiecare dintre noi vom împărtăși lumina lui Isus cu zece vecini, prieteni sau rude, vom fi pe cale să luminăm lumea din jurul nostru și să conducem oamenii la adevărata sursă de lumină. Gândiți-vă la un lucru pe care-l puteți face în fiecare zi, care este vizibil pentru alții, indicând în felul acesta către sursa luminii.

În timpul celui de-al Doilea Război Mondial, o frumoasă și tânără femeie, pe nume Darlene Deibler Rose, a fost capturată de către soldații japonezi împreună cu soțul ei, în timp ce slujeau ca misionari în Noua Guinee. Separată de soțul ei, a fost dusă într-un lagăr de concentrare pentru femei, unde a locuit în barăci mizere, supraaglomerate, muncind din greu sub arzătorul soare tropical.

Pielea ei netedă și albă a devenit aspră și pârlită de soare: Corpul ei fragil a ajuns devastat de boli ca beri-beri și dizenterie. Beri-beri a făcut ca picioarele ei să se umfle foarte mult, în timp ce restul corpului era sfrijit ca un cadru găunos.

Într-o zi, câțiva băieți care trăiau în lagărul de concentrare i-au spus lui Darlene, cu timiditate, că ei cred că arată ca un star de cinema. „Vă mulțumesc, băieți!” le-a răspuns ea cu lacrimi în ochi. Timp de luni de zile își văzuse frumusețea măcinată, dar a fost o binecuvântare pentru ea să-și dea seama că alții încă vedeau frumusețe când o priveau. A știut că nu era frumusețea ei, ci frumusețea luminii lui Isus Hristos care strălucea din inima ei.¹⁰ De fapt, este vorba despre inimă.

Ellen White ne încurajează să ne ridicăm și să luminăm în slujire pentru Dumnezeu indiferent cine suntem și unde suntem.

„Nu trebuie să credem că, dacă suntem doar o lumină mică, nu trebuie să luminăm. Marea valoare a luminii stă în consistența sa în strălucire în mijlocul întunericului moral al lumii, în strălucirea nu pentru a ne plăcea nouă înșine și a ne slăvi pe noi înșine, ci a-L onora pe Dumnezeu cu tot ceea ce suntem. Dacă slujim pentru Dum-

10. Darlene Deibler Rose, *Evidence Not Seen: A Woman's Miraculous Faith in the Jungles of World War II* (New York City: Harpers Collins, 1990).

nezeu și lucrarea noastră corespunde cu capacitatea pe care El ne-a oferit-o, aceasta este tot ceea ce El așteaptă de la noi.”¹¹

Noi luminăm doar când reflectăm slava lui Dumnezeu. Singura modalitate de a reflecta lumina lui Dumnezeu este să fim în legătură continuă cu El, fiind umpluți zilnic cu lumina slavei Sale. Ellen White mai scrie:

„Știm că lămpile care ne dau lumină nu au lumină în ele însele. Ele nu se pot umple pe ele însele. Tot așa și cei aleși trebuie să golească uleiul de aur în tuburile de aur. Și focul crește, când este aprins, face din ei lumini arzânde și luminoase. Inimile noastre nu pot reflecta lumina până când nu există o legătură vitală cu cerul. Doar aceasta poate să-i facă să ardă continuu, cu dragoste sfântă, neegoistă, pentru Isus și pentru toți cei care sunt cumpărați cu sângele Său. Și dacă nu suntem umpluți constant cu uleiul de aur, flacăra se va stinge. Dacă dragostea lui Dumnezeu nu este un principiu viu în inimile noastre, lumina noastră se va stinge.”¹²

Angajamentul nostru față de Dumnezeu devine evident prin umplerea noastră zilnică cu uleiul de aur. Această legătură vitală cu Isus descoperă dragostea noastră sfântă, neegoistă pentru El. Dacă doriți ca viața dumneavoastră să lumineze și inima să vă strălucească, fixați-vă ochii pe lumină, Isus Hristos. De ce?

„Căci la Tine este izvorul vieții. Din lumina Ta vedem lumina” (Psalmii 36:9).

Citate de Ellen White

„Căutătorul atent și care se va apropia în rugăciune va vedea că raze prețioase de lumină încă strălucesc din Cuvântul lui Dumnezeu, încă multe învățături valoroase mai sunt de strâns ca să formeze avutul poporului răscumpărat al lui Dumnezeu. Lumina nu este dată numai pentru a fi putere pentru biserică, ci și a fi staul pentru cei care sunt încă în întuneric... Hristos a zis poporului Său: «Voi sunteți lumina lumii», și misiunea luminii este aceea de a străluci și a lumina întunericul.”¹³

11. Ellen G. White, *Astăzi cu Dumnezeu*, p. 98.

12. *Ibidem*.

13. Ellen G. White, *Sfaturi pentru lucrarea Școlii de Sabat*, p. 34.

„Fiecare adevăr [al Scripturii] în legătură cu mântuirea sufletelor va fi făcut atât de clar, încât nimeni nu va fi nevoit să rătăcească sau să umble în întuneric.”¹⁴

„În multe locuri pot fi văzuți oameni consacrați vestindu-le și altora lumina care le-a făcut clară calea spre mântuire prin Hristos. și continuând să lase să strălucească lumina lor..., ei au primit mai mult și tot mai mult din puterea Duhului Sfânt. În felul acesta, pământul trebuie să fie luminat de slava lui Dumnezeu.”¹⁵

Idee pentru coordonatoare:

Seminarul de după-amiază ar putea fi susținut de trei femei, fiecare dintre ele prezentând câte o secțiune.

14. *Eadem, Mărturii*, vol. 2, p. 692.

15. *Eadem, Faptele apostolilor*, p. 54.

